

❖ PAN ENIR BABAN

Buom grintachlyd a garw a phawb drosto'i hun
 Heb feddwl am rannu na byw yn gytûn;
 Anwadal, anonest, annuwiol ein bryd –
 Hyn oedd ein rhan cyn cael baban i'r byd.

Chwiliasom am emau, a methu eu cael,
 Bu chwilio am aur ond ddi siom yn ddi-ffael;
 Chwilio am gyfoeth o hyd ac o hyd –
 Chwilio'n ddibwrpas cyn cael baban i'n byd.

'A chwi a gewch y dyn bach wedi ei rwymo mewn cadachau a'i ddodi yn y preseb.'
 'Wele ganwyd i chwi heddiw yn nhref Dafydd waredwr, yr hwn yw'r Meseia.'
 'A chawsant hyd i Fair a Joseff, a'r BABAN.'

Weli di'r golau fry yn y ne'
 A llewyrch seren yn llenwi'r lle?
 Ar erwau y tir daw gwawr dros y crud –
 Hyn fydd ein rhan pan ddaw baban i'r byd.

Daw awelon mwyn dros donnau'r lli,
 A gobeithion syn i'r tlawd a'i gri,
 Ac fe chwâl amheuon gofidiau mud –
 Hyn fydd ein rhan pan ddaw baban i'r byd.

Daw lliwiau pur i lonni'r ardd,
 A ninnau'n rhannu'r holl wyrthiau hardd;
 Heb undyn am ennyd yn drist ei fryd –
 Hyn fydd ein rhan pan ddaw baban i'r byd.

Ac fe ddigwydd hyn oherwydd bod y byd yn disgwyl, yn disgwyl am un baban a fydd yn tyfu ac yn troi
 dagrau yn chwerthin, casineb yn gariad, rhyfel yn heddwch, a phawb yn gymydog i bawb arall, a bydd
 tristwch a dioddef yn eiriau i'w anghofio am byth.

Os breuddwyd yw – rhyw ddymuniad pell –
 Rhaid iddo fod i greu byd fydd well.
 Ar erwau y tir daw gwawr uwch y crud,
 Hyn yw ein rhan. Fe ddaeth Iesu i'n byd.

Tecwyn Owen